

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak az európai uniós finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2022. november 11-i (EU) 2022/2261 bizottsági végrehajtási határozatot ⁽¹⁾ a Romániával szemben az uniós jognak a 2018. és 2019. igénylési évvel (2019. és 2020. pénzügyi év) kapcsolatos kifizetések tekintetében történő megsértése okán alkalmazott 2 515 141,78 EUR összegnek megfelelő egyszeri pénzügyi korrekciókra vonatkozó részében;
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes két jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Bizottság hatásköri visszaélést követett el, amikor bizonyos összegeket kizárt az EU finanszírozásából az 1306/2013 rendelet 52. cikke alapján.

- A Bizottság tévedett, amikor úgy ítélte meg, hogy – a 2014–2020. Nemzeti Vidékfejlesztési Program (NVP) 10. intézkedését illetően (amelynek alapján agrár-környezetvédelmi és klímavédelmi támogatásokat nyújtanak), és a 13. intézkedését illetően (amelynek alapján hátrányos természeti adottságú vagy más sajátos adottságú területekre vonatkozó támogatásokat nyújtanak) – a román hatóságok megsértették a 640/2014 rendelet 5. cikke (2) bekezdésének b) pontját. Az uniós intézmény tévesen állapította meg, hogy a legnagyobb finanszírozható terület kiszámítására a területi közigazgatási egységek (TKE) határaitól függően került sor, ami olyan területalapú kifizetésekhez vezetett, amelyre nem lettek volna jogosultak. A Bizottság hasonlóképpen tévedett, amikor úgy ítélte meg, hogy – a 2014–2020. NVP 8. intézkedésének 8.1. alintézkedését illetően (amelynek alapján erdőtelepítési támogatásokat nyújtanak) – a román hatóságok megsértették az 1306/2013 rendelet 30.cikkét és a 809/2014 rendelet 28. cikke (1) bekezdésének b) pontját, mivel a Bizottság szerint kettős finanszírozás történt egyrészt a 8. intézkedés 8.1. alintézkedésének keretében a mezőgazdasági jövedelmek veszteségeire vonatkozó támogatások, másrészt pedig az erdőtelepítés tekintetében. Az uniós intézmény tévesen állapította meg, hogy e két támogatás azonos jellegű és ugyanazon kiadásokat kompenzálják.

2. A második jogalap az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés 296. cikkének második bekezdése szerinti indokolási kötelezettség megsértésén alapul.

- A Bizottság megsértette az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés 296. cikkének második bekezdése szerinti indokolási kötelezettséget, mivel nem indokolta megfelelően a felrótt jogsértések fennállását, és nem fejtette ki kielégítő módon annak indokait, hogy miért nem fogadta el a hatáskörrel rendelkező román által a közigazgatási szervek között folytatott azon párbeszéd során hivatkozott és többször megismételt érveket, amely a vitatott határozat elfogadását előzte meg.

⁽¹⁾ A román hatóságokkal 2022. november 14-én közölték, az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétéve: 2022. november 18., HL 2022. L 299., a továbbiakban: 2022/2261 határozat.

2023. január 24-én benyújtott kereset – Noyan Abr Arvan kontra Tanács

(T-23/23. sz. ügy)

(2023/C 94/69)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Noyan Abr Arvan Private JC (Teherán, Irán) (képviselők: K. Adamantopoulos és P. Billiet ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az iráni helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szemben hozott korlátozó intézkedésekről szóló 359/2011/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2022. november 14-i (EU) 2022/2231 tanácsi végrehajtási rendeletet ⁽¹⁾ a felperesnek a 359/2011/EU tanácsi rendelet I. mellékletébe történő felvételére vonatkozó részében;
- állapítsa meg, hogy az iráni helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szemben hozott korlátozó intézkedésekről szóló, 2011. április 12-i 359/2011/EU tanácsi rendelet ⁽²⁾ (a továbbiakban: 359/2011 rendelet) alkalmazhatatlan a felperesnek a 359/2011/EU tanácsi rendelet I. mellékletébe történő felvételére vonatkozó részében; valamint
- az Európai Unió Tanácsát kötelezze a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetének alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

1. Az első, arra alapított jogalap, hogy a Tanács nyilvánvalóan tévesen határozta meg a tényállást, valamint nyilvánvaló hibát követett el az EUMSZ 263. cikk és a 359/2011 rendelet 3.1., 3.2. és 12.2. cikkének alkalmazása során.
2. A második, arra alapított jogalap, hogy a Tanács megsértette (a megfelelő) indokolásra vonatkozó kötelezettségét, valamint az alkalmazandó minőségi szabályoknak megfelelő (többek között az alkalmazott kritériumok objektivitását, a felperes érdekeinek figyelembevételét, a döntéshozatal arányos jellegét, az uniós szállítók érdekeinek figyelembevételét, a felperessel szembeni egyenlő bánásmódot, a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének tiszteletben tartását, a határozat meghozatala során az önkényesség elkerülését, valamint a határozat meghozatala során a hatáskörrel való visszaélést ideértve) indokolásra vonatkozó kötelezettségét, ami ellentétes az EUMSZ 263. és az EUMSZ 296. cikkel, valamint a 359/2011 rendelet 3.1, 3.2 és 12.2 cikkével.
3. A harmadik, arra alapított jogalap, hogy a Tanács megsérti a felperes védelemhez való jogát, különösen a meghallgatáshoz való jogot és a hatékony bírósági felülvizsgálathoz való jogot, ami ellentétes az EUMSZ 296. cikkel és a 359/2011/EK rendelet 2. cikkének (1) bekezdésével.

⁽¹⁾ HL 2022. L 293I., 16. o.

⁽²⁾ HL 2011. L 100., 1. o.

2023. január 25-én benyújtott kereset – UF kontra Bizottság

(T-24/23. sz. ügy)

(2023/C 94/70)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: UF (képviselő: S. Orlandi ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A fellebbező azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a felperes elbocsátásáról szóló 2022. április 6-i határozatot;
- kötelezze az Európai Bizottságot arra, hogy a felperesnek *ex aequo et bono* meghatározott összeget fizessen meg az okozott nem vagyoni kár megtérítéseként, valamint kötelezze a költségek viselésére.